

Bústia
redaccio@contrapunt.cat

Les cartes i fotografies que vulguin aparèixer en aquesta secció hauran de fer constar el nom i cognoms de l'autor, l'adreça, un telèfon de contacte i el document d'identitat. Els escrits han de tenir una **extensió màxima de 20 línies**. En

cas que es depassin, la redacció es reserva el dret d'escurçar-les. Els escrits i/o imatges també es poden fer arribar per correu postal (Rambla Pompeu Fabra, 32, baixos, 08100 Mollet del Vallès) o be per fax: 93 579 33 88

Un centre comercial a Mollet

Cal tenir present que tota activitat humana: (l'educació, l'habitatge, el transport i, per suposat, el comerç) evoluciona al llarg dels temps. Aquest canvi no es pot entendre com un perjudici, sinó com un avanç cap a una societat del benestar on cada vegada ens sigui més còmode realitzar aquestes activitats a tots plegats.

El comerç tradicional de Mollet no es pot quedar enrere. La ubicació dels comerciants en locals en centres comercials i d'oci de proximitat al nucli residencial i amb fàcils accessos des de fora del nucli ha d'ésser l'adaptació a aquest nou model.

Es podran mantenir els actuals locals comercials dins del nucli urbà? S'entén que sí, però amb una considerable disminució en el seu nombre i amb una transformació de la seva activitat, on el factor primordial serà el valor afegit del tracte personalitzat vers els clients i oferir productes i serveis d'una important especificitat.

Grans firmes de roba, d'alimentació, de restauració, de parament de la llar i bricolatge, entre altres, no s'instal·laran en el nucli urbà sinó en un centre comercial. El tipus de local comercial que trobarem pels carrers de la ciutat seran del tipus *badulaque* i de *tot a cent* per satisfer les necessitats amb molta immediatesa, i els locals de restauració d'un nivell més selecte per degustar productes que no seran de gran consum. El petit

comerç molt especialitzat en un determinat producte només hauria de trobar-se en una adreça pròpia, dins de la ciutat, tot reforçant el producte i el nom de la ciutat.

Pel que fa les activitats d'oci i cultura, el cinema, el teatre i altres espectacles tenen el seu lloc també a la ciutat sempre i quan no tinguin un caràcter de consum de masses, es a dir, tinguin una demanda per un públic concret, per exemple, sales de projecció d'òperes o teatres. Aquestes activitats comercials, d'oci i de cultura que es realitzin a la ciutat han de ser un factor bàsic per convertir-la en un centre d'interès turístic. La gastronomia, l'arqueologia, l'arquitectura, el comerç especialitzat i la cultura en general són elements de la ciutat que cal potenciar al màxim.

També cal anar pensant quina utilitat s'hauria de donar als locals vacants que es produïrien dins de la ciutat. En aquest aspecte una opció entre altres, seria utilitzar-los com a *txocos*, locals característics del País Basc, on es tracta de locals de curt lloguer habilitats per fer activitats festives, culturals, gastronòmiques, etc.

Finalment, penso que és totalment compatible gaudir d'una activitat rica cultural i socialment dins de la ciutat amb una activitat de gran consum en els centres comercials.

MANEL F. SOSTRES ▶ Mollet

25 d'abril

JUDITH VIZCARRA ▶ Membre de la junta electoral de la consulta

Diumenge 25 d'abril, 20 h. Voluntaris, observadors i amics ens anem concentran a la porta d'El Casal per saber els resultats de les votacions. La sala, a l'interior d'El Casal, resta silenciosa, concentrada per obtenir amb tota la rigurositat aquest recompte. Tots intuïm els resultats finals i previsibles, però, tot i així, s'havia de fer.

No cal parlar de xifres ni de les persones que, amb al seu esforç i constància, han sigut capaces de moure un grapat de gent. En moments de desencís i malestar, cal valorar la capacitat per empènyer i fer realitat una motivació legítima.

Els catalans des de fa molts anys hem après a conviure amb els immigrants que fa anys van començar a arribar a Catalunya; jo mateixa per part d'avis paternals sóc descendent de gent que fugia de regions d'Espanya on la pobresa i els escassos recursos eren la dura realitat.

La cultura és una eina transformadora, però la consciència individual de cada persona és l'únic element que ens fa lliures. Per això, tots aquells que hem participat en la votació amb el sí, ho hem fet amb tot el criteri i la fermesa necessària per reivindicar mancances evidents. És clar que no estem

en una dictadura; la cultura catalana ha estat sacrificada, resten encara pincellades del passat en el govern i a les diferents regions d'Espanya, on la nostra imatge segueix mal entesa. Els polítics que ens representen han deixat que es trepitgin molts valors i drets que teòricament ja estaven aconseguits.

A Espanya ens volen fer creure que reivindicar la independència és sinònim d'un egocentrisme de regió. La veritat és que com més aprofunditzes en la nostra cultura, més aprens a estimar-la, a cuidar-la, a lluitar per les generacions futures. Estimar les arrels, no vol dir excloure altres cultures. Els catalans sempre hem estat integradors i solidaris. La riquesa d'una persona es mesura per la capacitat de valorar i fer-se pròpies altres cultures, tots som d'aquest món. Malgrat la intenció de conèixer altres indrets i, precisament quan viatges per Espanya, te'n adones de les diferències, de com de mal gestionats han estat els recursos econòmics a Catalunya. Els peatges de les autopistes són un escandalós exemple. Els diners dels impostos, fruit de l'esforç dels qui viuen i treballen a Catalunya haurien de quedar-se aquí. És injust que siguem una de les comunitats que més impostos paga i menys rep.

Gràcies, doncs, a tots els voluntaris que han fet possible aquest legítim referendun. A la que ens va

preparar els entrepans del sopar. Als joves que vaig veure treballar a les taules amb il·lusió i seriositat. De tota aquesta jornada la conclusió més enriquidora ha sigut veure treballar gent de diferents pensaments polítics i independents, tots per una causa, tots anant plegats i d'acord amb una idea. En aquests moments cal destacar aquest fet; per la incertesa actual, les enrabades, el desencís i la mancança de projectes comuns eficaços.

Als polítics els hi cal trobar més punts d'acord, si no estem perduts... Qui deia que les ideologies ja no existeixen? ■

Sobre Can Camp

ROMUALD VELASCO ▶ Alcalde de Martorelles

El passat dia 23 d'abril va aparèixer publicat a CONTRAPUNT un article amb fotografia del senyor Antonio Sánchez. Cal indicar que aquesta mateixa informació ja va aparèixer en el bloc que el Sánchez manté a Internet.

Clarificar que és cert que l'Ajuntament fa anys va iniciar els tràmits per a un projecte urbanístic a la zona de Can Camp que inclouria la construcció d'uns habitatges i el desenvolupament d'un parc a la zona adreçat a la població. Aquest projecte d'iniciativa privada està en la mateixa situació que al-

tres a Martorelles i en moltes poblacions de Catalunya: aturats per la crisi i la manca de finançament. Per això dir "a què esperen" crec que queda respost.

La font que indica Sánchez a la seva fotografia no pertany als propietaris de Can Camp, sinó a la casa amb que limita aquesta finca. Indicar-li que, a més, aquesta font fa molts anys que la seva aigua no és potable, i que l'estat deplorable que surt a la seva fotografia no és responsabilitat de l'Ajuntament, com tampoc del propietari de la mateixa, en tot cas de persones que amb el seu incivisme l'han fet malbé amb pintades, llençant brutícia i destrossant el seu entorn.

És cert que en el passat era un lloc que els propietaris permetien realitzar activitats: ballades, festes, pessebre vivent, etc. L'Ajuntament està en negociacions amb els propietaris per intentar recuperar aquest espai per a esbarjo de la població fins que es pugui urbanitzar, sempre que això no suposi agafar una *patata calenta* pels costos i responsabilitats que tindria l'Ajuntament en un terreny privat.

I sobre el Patronat, suposadament creat el 1986, no existeix a efectes legals ni documentals. ■

Sobre la consulta

AGUSTÍN ARANDA ▶ Mollet

El meu comentari és sobre la consulta del dia 25, ja que com tots els diumenges vaig sortir amb els meus fills a fer una passejada i gaudir del bon dia que feia, i em van cridar l'atenció les persones que en el meu pas m'anaven parant per preguntar on estaven els carrers on hi havia instal·lades urnes. Per exemple, al carrer Sant Ramon (La República), un noi se'm va apropar i em va preguntar on estava el casal La República i després el vaig veure votar. A la rambla, una noia em va preguntar per la Fiveller. En fi, em sembla estrany que algú que sigui de Mollet no conegui una mica el seu poble i, si és d'un altre barri, se'n vagi a l'altra punta a votar. Crec que és una pantomima i per a res seriós. És la meva opinió per allò que he vist. També he vist urnes que tenien no més de 20 sobres a la Fiveller, L'Illa, la República, l'hotel Catalán, la Cantonada i Pompeu Fabra, així que no diguin, com sempre, que ha estat un èxit, perquè no m'ho crec. Per què els que han promogut aquesta història no s'han preocupat de la gent que necessitem feina? Penso que són més importants les famílies afectades per la crisi que la independència. ■

VOX POPULI

Llegeix el CONTRAPUNT? Què és allò que més li agrada?

Valeriana Almodóvar

Jubilada (55)
MOLLET DEL VALLÈS

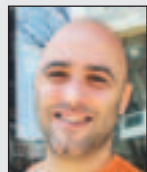
Sí, m'agraden moltes coses que escriviu i surten al diari, sobretot allò referent a Mollet, per la proximitat.

Basili Escuin

Jubilat (74)
MOLLET DEL VALLÈS

Sí, i quan tenia la botiga ens hi havíem anunciat. Ara, però, hi ha més anuncis que explicació de la ciutat.

Valentí Zafra

Metal·lúrgic (39)
MOLLET DEL VALLÈS

Sí, sovint el tenim a casa. Allò que més m'agrada és el *vox populi*, perquè està molt bé que feu participar els ciutadans.

Antonio Santiago

Funcionari (57)
MOLLET DEL VALLÈS

Sí, m'agraden els continguts tan complets. Sóc del Centro Andaluz i estem molt satisfets de la informació que treieu.

Manuel Ortega

Prejubilat (62)
MOLLET DEL VALLÈS

Sí, els de casa l'agafem, sobretot la meva dona. M'agraden les notícies petites, que fan referència a Mollet.

Carmen Cruces

Mestressa de casa (58)
MOLLET

Sí, sempre el llegeixo. Conec allò que passa a Mollet i comentem les notícies amb el meu marit.